

A FONTS pàgs 12 i 13
Collserola: el pulmó verd de l'àrea metropolitana i el massís dels conflictes

INTERPRETA 'NANA TRISTE' pàg 14
La santjoanenca Andrea Guasch emociona el públic de 'Tu cara me suena' imitant Natalia Lacunza

líniatres ^{11 anys}

esplugues · sant joan despí · sant just desvern Juny 2024 · Núm. 130 · liniatres.cat

Un grup de veïns es mobilitza contra un pla urbà a Sant Just

Més de 200 persones marxen en protesta per un projecte que preveu fer 160 pisos als voltants de la riera pàg 16

Foto: L'Espluga Viva

ESPLUGUES pàg 10
El serial del Barco i els efectes educatius en els infants: "És una injustícia"

SANT JOAN DESPÍ pàg 14
Presó permanent per matar la seva filla de quatre anys

ELECCIONS EUROPEES pàg 9
El PSC arrasa el 9J a Sant Joan, Sant Just i Esplugues

Mig segle compromesos

L'associació cultural espluguina l'Espluga Viva fa 50 anys pàg 3

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

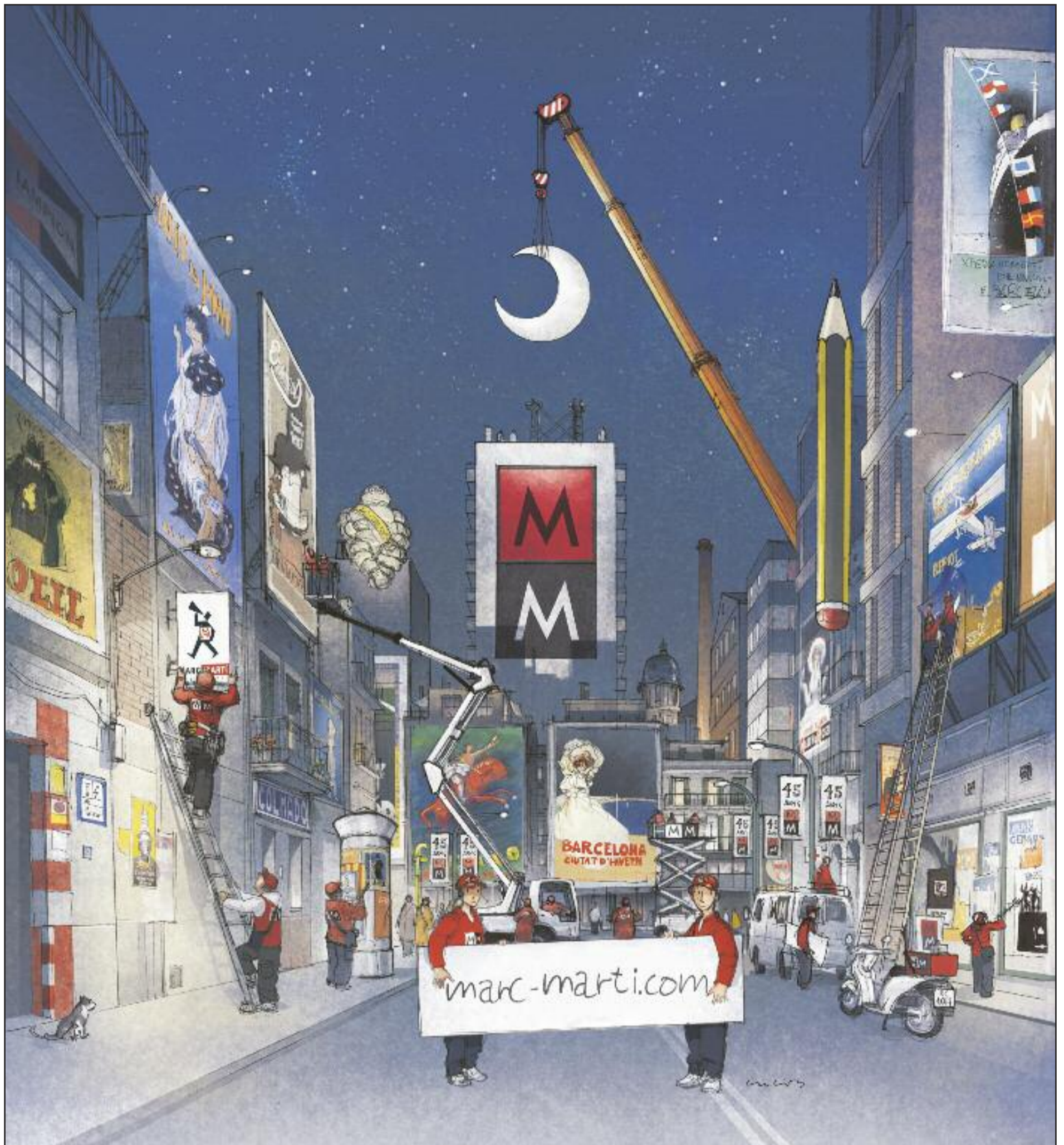
CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [SALA FITNESS INCLUIDA] [1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Mig segle somniant

» L'associació cultural l'Espluga Viva celebra 50 anys de vida: "El 1974 pensàvem que tot era possible"
 » L'entitat posa èmfasi en la promoció de la llengua catalana, en un context a la baixa de l'idioma

Francisco J. Rodríguez
ESPLUGUES

"Esplugues era un poble sense tradicions". Corrien els anys 70, i la ciutat, com tantes altres de l'àrea metropolitana, havia crescut exponencialment i sense gaire ordre urbanístic, més enllà del que marcava el guany econòmic sense límit i a costa de les persones que arribaven d'arreu d'Espanya buscant un futur millor a Catalunya, que anaven a petar a ruscs de pisos a barris personals. Aquelles zones, en general, eren erms associatius amb mancances de serveis públics i, com assenyala la sentència que encapçala aquest article, sense història. Hi havia hagut un tall entre l'Esplugues rural i aquell municipi gegant que acollia desenes de milers de persones, fruit dels moviments tectònics de la història que van marcar la guerra civil i les migracions de mitjans del segle XX.

És en aquest context que va néixer l'Espluga Viva, primer com a agrupament escolta i, amb els anys, evolucionant cap a una associació cultural. Enguany celebra 50 anys amb les mateixes "ganes i il·lusió" que aquell grup de joves que en un llunyà 1974 van fundar-la perquè pensaven que "tot era possible". Tant la primera frase de l'article com aquestes últimes les diu Laura Sanagustín, cofundadora de l'entitat i membre activa del grup de Tradicions i Costums de l'entitat. L'Espluga Viva bull d'activitats aquests dies, amb diversos actes commemoratius com ara la pujada al cim del Gra de Fajol, al Ripollès, del dia 1 de juny, on van col·locar una placa commemorativa dels 50 anys de l'associació. Vint-i-cinc anys enrere, recorda

Pastissos d'aniversari per a l'Espluga Viva durant la festa del 8 de juny. Foto cedida

Sanagustín, membres de l'entitat ja hi van pujar per col·locar-hi una creu, que van portar a collibè fins allà dalt. I és que, entre altres, l'objectiu de l'Espluga Viva ha estat sempre promoure i impulsar la cultura i les tradicions catalanes. Sense anar més lluny, actualment l'associació està formada per l'Agrupament Escolta, el Centre Excursionista, el grup de Tradicions i Costums i els espais educatius Agalaia i Rauxa.

EVITAR SER CIUTAT DORMITORI
 Amb tot, la voluntat dels impulsors de l'Espluga Viva era omplir Esplugues de cultura. "Vam treballar des de zero", diu Sanagustín, per fer, entre altres, que la ciutat tingués una festa major "xula" i evitar el que passava dècades enrere, quan els joves marxaven a Barcelona i passaven de les festes locals. "Sempre hem fet coses perquè Esplugues no fos una ciutat dormitori", reivindica

Sanagustín, que considera que, amb els anys, la ciutat ha assolit una "personalitat" pròpia.

Ara bé, com hem dit a l'inici, això no va ser sempre així. El 1974, quan l'entitat va néixer, Espanya encara era una dictadura i, des d'aleshores, tot ha canviat a una gran velocitat. I un exemple d'això té a veure amb la llengua catalana, un altre cavall de batalla de l'entitat, que sempre l'ha promogut. "Quan vam començar la llengua era un tema prioritari: els pares dels infants, molts d'ells castellanoparlants, ens demanaven que parléssim els seus fills en català", recorda Sanagustín. Eren moments en els quals aprendre català significava, en l'imaginari de moltes llars d'antics migrants de parla castellana, una manera de pujar en l'ascensor social. En l'actualitat, en un altre context social, aquesta demanda no és la principal que fan els pares, i Sana-

gustín reconeix que els infants que atenen s'expressen, entre ells i majoritàriament, en castellà.

Per tot plegat, des de l'entitat asseguren que hi ha encara moltes coses a fer, tant en matèria de

bres escrits en català per dones, o bé l'Abril Literari, que durant la primavera serveix d'aparador perquè escriptors hi presentin les seves novetats. També, de cara a l'octubre, celebraran una nova edició de l'Arrelat, un festival folk que compleix 15 anys portant a Esplugues grups com Pony Pisador o La Prenda Roja, que està previst que hi actuï enguany.

Cinquanta anys donen per a molt i, el passat 8 de juny, l'Espluga Viva va celebrar una festa als jardins de la Casa Termes, un intens "dia de retrobament" dels 500 socis que té l'entitat que va oferir activitats per a tothom. Per altra banda, l'associació també treballa per estrenar un documental sobre la seva activitat, que veurà la llum a l'octubre. Tot plegat, en la línia del que resa el seu lema: "deixem el món millor de com l'hem trobat". Tota una declaració d'intencions en un món ràpid i impersonal com l'actual.

QUAN ELS DE LA CAPITAL VENIEN AQUI

► La seu de l'Espluga Viva està ubicada en un racó emblemàtic d'Esplugues, a l'anomenada Vil·la Pepita o Vil·la Rosa, que daten dels anys 30 del segle passat. Són antigues cases d'estiueig de la burgesia barcelonina, quan eren els de la capital qui venien a fer vida a Esplugues.

llengua com en l'àmbit cultural i associatiu. Prova d'això són projectes com el Pati Blau, a través del qual presenten, cada mes, lli-

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniatres**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

'Her' no té un final feliç

per Susana Pérez Soler

Foto: Arxiu

Theodore és un escriptor desencantat que escriu cartes emotives per a altres persones al mateix temps que s'enamora de Samantha, el sistema operatiu del seu ordinador. Samantha és una assistent similar a Siri, però amb una veu més seductora i sensible, que, a més, sempre dona bons consells. És enginyosa, explica acudits i riu dels que li explica Theodore, s'enfada poc i és molt convincent, i xiuxiueja per fer confidències. És la novia ideal per a qualsevol home en procés de separació, excepte perquè no és real i no té cos. Les assistents virtuals tenen els seus defectes. Ningú és perfecte. Però a Theodore això no li importa. Qui vol sexe quan té amor?

Aquesta és la sinopsi de la pel·lícula *Her*, però aviat podria ser la història d'un amic, conegut o saludat seu a jutjar per la darrera versió de ChatGPT, que es va presentar en un acte retransmès globalment. Durant l'esdeveniment tecnològic de l'any, la nova versió de ChatGPT, GPT-4o (la o prové d'*omnichannel*, que vol dir multicanal), va flirtejar la roba que portava un dels presentadors de l'acte, cosa que va suscitar tota mena de comentaris perquè va ser quelcom no pre-

vist. GPT-4o va sorprendre per la seva capacitat de mirar, entendre i parlar sobre allò que veu.

Li pots demanar un conte per anar a dormir i abaixarà la veu. Si necessites un acudit descarat, parlarà amb un to sarcàstic i divertit. I si et veu amb un pastís i una espelma, et cantarà feliç aniversari de manera amigable. Si alguna cosa va quedar clara durant la pre-

Parlar amb un ordinador sembla poc natural, però és probable que els més joves ho acabin integrant

sentació és que cada cop estem més a prop d'un internet lliure de pantalles; una terra promesa pels gúrs de Silicon Valley des de fa anys.

Parlar amb un ordinador pot semblar poc natural avui, però és més que probable que els més joves ho acabin integrant. De fet, ara ja prefereixen fer les cerques a través d'una intel·ligència artificial generativa en lloc de recórrer als buscadors, perquè els sembla

un entorn més amigable. Quan d'aquí a poques setmanes la nova funció de ChatGPT arribi de forma gratuïta als seus dispositius, ja podem imaginar els vagons de metro plens de persones que parlen amb el seu assistent de veu, com passa a *Her*.

Però, alerta, *spoiler*: *Her* no té un final feliç. Samantha, la veu coqueta del sistema operatiu de Theodore, acaba confessant-li, poc abans de ser aniquilada per l'empresa que l'ha creat, que té converses amb més de 8.300 persones a la vegada i que està enamorada de 641. 641! Algun avantatge havia de tenir no tenir cos i no ser real.

Que OpenAI presenti un assistent d'IA amb una veu humana, que riu, explica acudits i flirteja amb els treballadors de la companyia no és ètic, perquè condueix a l'error de pensar que és real. Que sigui una veu sensual de dona és masculista. Que el mateix Sam Altman, propietari d'OpenAI, faci referència a la pel·lícula *Her* durant la presentació de GPT-4o és irresponsable. Però res d'això s'escapa a Altman ni a l'objectiu últim de la seva empresa: la maximització dels beneficis. Mentre tot plegat alimenti la conversa i el compte de resultats, *show must go on!*

Aquí es piula

Tuits en paper

@descifraguerra

El president francès, Emmanuel Macron, declara que dissol l'Assemblea Nacional per convocar eleccions anticipades. La decisió es deu als mals resultats a les eleccions europees, on la seva aliança ha obtingut el 15,2% davant el 32,4% de Le Pen. La primera volta se celebrarà el 30 de juny i la segona serà el 7 de juliol.

@BorisYopo

Resum de les eleccions europees: l'extrema dreta creix, sí, però especialment en quatre països (Alemanya, Àustria, França i Itàlia). A la resta, es manté igual o creix molt poc, i als països nòrdics (Dinamarca, Finlàndia, Suècia) i a Polònia i Hongria té retrocessos.

@parlamentcat

El president Josep Rull declara constituït el Parlament de Catalunya de la XV legislatura. La presidenta sortint, Anna Erra, ha fet el traspàs simbòlic del càrrec al nou president, lliurant-li la carta que el darrer president a l'exili, Francesc Ferreras i Duran, va enviar des de Mèxic l'any 1980.

@EstradaLaia

Per fi s'ha publicat la Llei d'Amnistia al BOE. Permetrà alleugerir el patiment de les represaliades i ho celebrem. Però no podem obviar que, malauradament, no tots els represaliats per l'Estat se'n beneficiaran i que la repressió continuarà fins que aconseguim la independència!

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

L'Espluga Viva

L'associació cultural l'Espluga Viva celebra mig segle de vida. L'entitat va néixer a les acaballes del franquisme per fomentar la llengua i cultura catalanes i el lleure dels infants i joves. Ara està preparant un documental amb la seva història.

pàgina 3

Aj. d'Esplugues

L'Ajuntament d'Esplugues aposta per uns horaris laborals racionals. En aquest sentit, el consistori espluguí treballa per ser pioner a l'hora de posar en marxa polítiques que permetin una millora de la conciliació familiar dels treballadors.

pàgina 10

Aj. de Sant Just

L'Ajuntament de Sant Just ha posat en marxa un programa per fer actuacions musicals en directe al costat de les terrasses dels bars del municipi. La voluntat és amenitzar els dinars, sopars i vermutos i, alhora, ajudar els artistes locals.

pàgina 18

El + llegit

líniatres.cat

- 1 **Junts+:** "Els catalans només ens tenim a nosaltres mateixos"
- 2 **El veïnat de Sant Just torna a denunciar les males olors de Ventós**
- 3 **La mare de la Yaiza nega que matés la nena per fer mal al pare**
- 4 **Més de 200 persones es manifesten en defensa de la riera de Sant Just**
- 5 **Presó permanent revisable per a la dona que va matar la Yaiza, la seva filla de 4 anys**

Safata d'entrada

La Geologia censurada

per David Rabadà

Foto: Arxiu

És una vergonya com la política educativa ha esborrat la geologia dels currículums de l'ESO i del Batxillerat. Vet aquí el sorgiment del col·lectiu Geologia en Lluita, que acull més de dos-cents professors preocupats per aquesta censura de la geologia.

Per exemple, i durant els quatre anys de l'ESO, només s'ensenya geologia obligatòriament durant un sol trist trimestre. Conseqüència d'això està sent que cada cop menys gent sap què és la geologia. La majoria entén què és un químic, un físic, un biòleg... Però, i un geòleg? Alguns diuen que són els que excaven els romans, però aquests no són els geòlegs sinó els arqueòlegs, i un geòleg no és el mateix que un arqueòleg. Per tant,

i malauradament, confondre la quarta ciència experimental com és la geologia amb els coneixements humanístics i tècnics de l'arqueologia implica un gran desconeixement en cultura general.

Posem per cas el secretari de les Nacions Unides, António Guterres. Fa uns dies va declarar que els humans representem el mateix perill que el meteorit que va matar els dinosaures, però qui conegui una mica la història geològica del planeta i la geologia d'aquest, entendreà que això és

una gran animalada. La raó és que va haver-hi més i majors meteorits sense extincions globals. Per extingir els dinosaures van passar més coses que un meteorit.

Cal preguntar-se ara si censurar la geologia dels nostres currículums educatius surt a compte. S'entén ara la confusió amb l'arqueologia i la pífia del secretari de les Nacions Unides? Al final ens pensarem que un sisme és un càstig diví. El terraplanisme només ha estat l'inici d'aquesta hipocresia política.

Línia Tres no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Alvise

#Sumar

#PSC

@**caminantes21**: Alvise Pérez, condemnat diverses vegades per difondre mentides, obté tres eurodiputats. No és una deriva cap a la ultradreta, sinó cap a la ultraestupidesa.

@**FonsiLoaiza**: Yolanda Díaz anuncia que deixa els seus càrrecs orgànics a Sumar després de la patacada a les europees. Seguirà com a vicepresidenta al govern.

@**victorguinot**: Amb la victòria a Catalunya a les eleccions europees, el PSC guanya consecutivament 5 eleccions. Mentrestant, l'independentisme perd un milió de vots.

La no governança ferroviària

per Montserrat Tura

Alguna cosa tenen els trens que em criden a pujar-hi. M'agrada pujar als trens dels indrets que visito per raons diverses. Pots intuir com és una societat segons siguin els seus trens.

M'agrada viure en una ciutat que té dues estacions de tren on paren trens de tres línies de Rodalies. Inexplicablement, els trens de mitjana distància hi passen i no s'aturen, i els d'alta velocitat hi agafen embranzida quan van cap al nord i hi comencen a frenar quan van cap a la gran ciutat de Barcelona.

M'agrada viatjar per un camí previsible i que a França anomenen "camins de ferro". Llegeixo, escolto música. Tenen pitjor concepte dels trens els que no els utilitzen.

Això no m'impedeix afirmar que és incompreensible i sovint provoca justa indignació l'estat en què estan les instal·lacions ferroviàries a la xarxa de Rodalies. Conec la divisió de competències: vies, electrificació, senyalització i estacions per a Adif; trens, tallers i cotxeres, de Renfe; i horaris, tarifes, bonificacions i atenció als clients, de la Generalitat.

Fa tants anys que el cablejat de l'electrificació es va deteriorant que és difícil substituir-lo tot i iniciar un pla de conservació que ho mantingui tot en bon estat, renovant en la temporalitat que correspongui les instal·lacions.

Cal, doncs, dues dècades d'importants inversions per posar-nos al dia i anar establint sistemes de conservació i de manteniment de la prestació del servei actualitzat perquè s'arribi a traslladar a l'usuari la sensació de millora. S'ha de començar i s'ha de constituir l'empresa conjunta Generalitat-govern central anomenada Rodalies de Catalunya.

En els diners del pla 20-30 hi ha desdoblaments, soterraments i millor encaix en trames urbanes denses i, per tant, els 6.300 milions dels quals parlen no són tots per substituir instal·lacions i modernitzar-les. Cal fer-ho simultàniament i ho accepto, ja que en trams curts hi ha fortes inversions que han de portar a millores ferroviàries i urbanes, com és el cas del desdoblament de l'R3.

Soc més comprensiva quan la causa és un atropellament, una caiguda d'un arbre per un fort temporal o un acte delictiu (com un robatori), i ho soc menys quan la raó de la manca de puntualitat és el mal estat de les instal·lacions.

El dia 12 de maig va ser un d'aquests dies negres a la xarxa de Rodalies. Era impossible desplaçar-se a Barcelona o venir-ne amb els trens habituals, que els dies festius ja són pocs.

Era un dia especial (jornada electoral) i aquella matinalada algú havia robat un cablejat de coure del tram més estratègic de tota la xarxa, amb la mala fortuna que el robatori havia malmès la instal·lació de comunicació de senyal i la presa de terra de la instal·la-

Foto: Jordi Puiglar/ACN

ció. Un robatori estrany. Uns lladres despistats o una terrible casualitat. No sé si arribarem a saber-ho. Quaranta metres de cablejat i tota la xarxa de Rodalies afectada. Confiarem que les investigacions arribin a aclarir-nos què va passar aquell dia, ara que ja hi ha detinguts al respecte. L'indret, per acabar-ho d'arreglar, està just al canvi de municipi de Montcada i Reixac i Barcelona, poblacions que pertanyen a diferents regions policials i a diferents partits judicials. Per què van triar precisament aquell segment de cable és una gran incògnita.

Les conseqüències pels efectes de sobrecàrrega que van produir-se en cadena costaran mesos a ser reparats i uns 15 milions de l'erari. Milers de passatgers

afectats i Barcelona aïllada pel servei ferroviari. Impotència, perplexitat, enuig raonable.

El silenci del ministre de Transports aquell dia que Catalunya estava sense trens de Rodalies va ser ensordidor. L'endemà va donar unes xifres que poden ser interpretades com a excusa, però que ens haurien de fer pensar molt sobre com hem passat de ser una societat orgullosa dels béns comuns a una societat que malmet instal·lacions que hem d'arreglar amb diners de tots, i que això ens impedeix tenir-los per adquirir nous trens i noves tecnologies.

Catalunya és l'indret de tota la xarxa de Renfe amb més incidents deliberats de danys a les instal·lacions ferroviàries, un 51,8% de totes les que es produeixen a l'Estat. Més de la meitat dels atacs contra persones i instal·lacions vinculades als trens succeeixen a Catalunya.

Tenim el trist honor que el rànquing per províncies de malifetes deliberades sigui Barcelona, Madrid, Tarragona, Girona, València, Saragossa, Sevilla...

Les malifetes deliberades van des de pintar vagons de tren i impedir poder veure l'exterior fins a col·locar objectes a les vies que posen en perill la circulació de combois amb centenars de persones al seu interior. Des del robatori de fil de coure fins a l'apedregament deliberat. Des de baralles entre passatgers fins a discussions violentes amb els interventors.

Podem acceptar que els lladres van seleccionar aquests 44,5 metres de coure per casualitat sense saber que era un punt neuràlgic. Tenim dret a sospitar que potser algú els va indicar concretament on havien de tallar i que havien de destruir el sistema de senyalització interconnectat i arrancar la presa de terra encara que no els suposés cap benefici econòmic. Però també ens hem de preguntar per què Adif no tenia mecanismes de detecció i prevenció de robatoris en aquest punt que ara sabem que és importantíssim.

Finalment, hem de demanar a tots els implicats en la gestió i seguretat dels nostres trens que facin tot el possible per treure'ns d'aquest rànquing de vàndals. Això vol dir més seguretat i més protecció del servei ferroviari.

Les millors perles

Latleta Laura García Caro anava tercera en la recta final dels 20 km de marxa i va agafar la bandera espanyola per celebrar el bronze europeu. No va veure que la seguia la ucraïnesa Olyanovska, que la va avançar just abans de la meta.

En la graduació d'una escola de Wisconsin, el pare d'una noia que acabava de recollir el seu diploma i anava a saludar els seus professors va saltar a l'escenari empenyent-ne un, que era negre. No volia que la seva filla el toqués.

Aquest estiu està de moda prendre el sol amb plantilles amb forma de flor, de sol o d'altres figures que es col·loquen a diverses parts del cos i fan l'efecte de tenir un tatuatge. Els experts, sens dubte, no ho recomanen.

Un bar pot fer-se viral només pel seu nom. És el que li ha passat a un establiment de València, que s'ha convertit en tot un reclam per dir-se 'Beer para Creer'. Els propietaris són experts en màrqueting i publicitat.

Junts per Catalunya

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Xavi
Casinos

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

El pis de la senyora Maria

per Ferran Falcó

Foto: Albert Segura/ACN

La senyora Maria va treballar tota la vida en una empresa del sector químic molt important. No es va casar mai. Va tenir nebots, això sí, i va morir ara fa uns quants anys. Amb el seu esforç va poder comprar un pis els anys 60, en un barri obrer i de classe treballadora. Més que d'un pis es tractava d'un piset. A l'època, i durant tots els anys que en va pagar el préstec, aquell pis va consumir impostos, que van pagar els que van comprar el sòl, els que van promoure l'edifici, els que en van vendre els seus habitatges... I cada habitatge va pagar la seva contribució, els seus consums i, si es transferien de propietat, la seva plusvàlua. El pis, de fet, és un actiu que genera ingressos recurrents a l'administració. I això passa quan es vol fer, mentre es fa, quan s'acaba, quan es ven o es revèn, quan es reforma, quan es lloga i quan s'hereta.

Quan va traspasar la senyora, el pis va quedar per a la seva germana vídua, amb una pensió minsa. Amb esforç va pagar l'herència i va pensar en aquell habitatge per llogar-lo. Va ser una idea que el temps va demostrar dolenta. Una finca envellida, necessitada de cada vegada més inversions, i uns inquilins nets d'uns coetanis de la senyora, "molt bona gent" segons ella, però que no havien transferit als seus successors l'amor pel treball i l'esforç, fet que es traduïa en impagaments d'un lloguer que expressament era petit per mirar d'assegurar-lo.

Fer fora els inquilins consumiria més anys de vida dels que tenia la senyora al davant i li costaria diners i maldecaps, sense la seguretat que el dia del llançament no s'hi presentessin plataformes de defensors dels desafavorits, que de tant en tant també defensaven els *galtes*. A sobre, una nova regulació governamental obligava la senyora a no augmentar-los el lloguer, i a tributar-lo. Tot plegat, incentius per vendre'l i treure-se'l de sobre, retirant-lo del mercat de lloguer, com així va ser.

Aquesta història no és un conte. És certa. Temo, però, que no és l'única. Tampoc no pretenc parlar-ne gaire, sinó introduir una idea o debat al voltant de quins incentius té l'administració per promoure habitatges assequibles, si és que en té... Potser, si trobem la resposta, podrem saber per què no se'n fan més o per què no se'n fan prou.

L'administració, el govern, és una guanyadora neta del negoci immobiliari. Si es fa sobre sòl privat, en cobra impostos i li'n surt gratuïta la urbanització. Si es fa sobre sòl públic, converteix un actiu en un passiu que li costa diners. Igualment, l'administració "hi guanya" quan el "negoci" o "la propietat" és d'un tercer. Posa la mà a la butxaca de qui compra sòl, de qui construeix l'edifici, de qui ven el pis i de qui el compra. També de qui l'hereta i de qui el revèn. Ja no hi ha desgravació fiscal a la compra d'habitatge i les ajudes al lloguer arriben a pocs, tard i malament, i no serveixen ni per rebaixar-ne el preu ni per millorar-hi l'accés.

Així les coses... Quins incentius té l'administració per fer habitatge públic? Pocs. No li surten els números. En pressupostos finits on educació, sanitat o infraestructures consumeixen molt, l'habitatge apareix com una font d'ingressos recurrent, si el fan els privats, però com una despesa, si el fessin els públics (almenys els primers anys). En el mentrestant, l'administració cobra de tothom qui intervé en el procés immobiliari, sense desgast, i el resultat és prou clar: un sector que no creix, uns preus a l'alça i un malestar social creixent per la impossibilitat dels més joves d'emancipar-se o de servir habitatge als nous catalans que han arribat al país els darrers anys. A tot això s'hi ha afegit una resposta pública intervencionista que de moment no dona resultats, mentre la col·laboració publicoprivada (gran iniciativa) de l'Àrea Metropolitana a través de la societat mixta Habitatge Metròpoli Barcelona, creada el 2021, encara no ha començat a agafar velocitat (per dir-ho suaument).

En aquest marc, cal repensar l'habitatge, i la nova mentalitat ha de ser menys fiscal i més social. I ha de tenir un *fast track* de procediment urbanístic.

Cal canviar el paradigma, peti qui peti. Els promotors públics i privats s'han de repartir els nínxols del mercat i acordar amb transparència les regles del joc. Els promotors i els constructors volen fer habitatge. La societat necessita habitatge. I els governs? No ho sabem, més enllà de les promeses que s'endú el vent i de les realitats que s'endú Hisenda, o que atura la burocràcia. El pacte social per l'habitatge és, de veritat, el gran acord econòmic i social que el país necessita.

“

**Els promotors
i els constructors
volen fer habitatge.**

I els governs?

**No ho sabem, més enllà
de les promeses que
s'endú el vent i de les
realitats que s'endú
Hisenda, o que atura la
burocràcia. El pacte social
per l'habitatge és,
de veritat, el gran acord
econòmic i social
que el país necessita**

”

Flaixos

@rac1: Llogar una habitació en un pis compartit ja costa com un lloguer d'un pis petit abans de la pandèmia. De mitjana val 582 euros al mes.

@rafa_79_av: Faig una crida perquè es canviï el vermell dels semàfors per un color més amable, amb l'objectiu de no traumatitzar els alumnes en pràctiques de les autoescoles.

@Bertiresurrect1: No entenc per què hi ha certificat digital, idCat mòbil, claus digitals i milers de parafernàlies més, però encara no es pot votar des de casa.

9J: Un calc de les catalanes

- » El PSC guanya amb solvència a Esplugues, Sant Just Desvern i Sant Joan Despí a les europees
- » Els percentatges de vot gairebé no varien respecte dels comicis autonòmics del 12 de maig

RESULTATS 9J ▶ Titular una peça de resultats electorals al Baix Llobregat està sent una tasca complicada els últims anys. Exceptuant els anys de l'augment de Ciutadans i Podem a l'àrea metropolitana -dos partits que van amenaçar la tradicional preeminència dels socialistes al cinturó roig-, el PSC guanya elecció rere elecció en un territori on està molt ben posicionat i arrelat.

I el 9 de juny, a les eleccions al Parlament Europeu, no va ser una excepció. El PSC va tornar a imposar-se de manera còmoda a Esplugues, Sant Joan Despí i Sant Just Desvern, amb percentatges alts de vot que, de fet, són gairebé idèntics als que van aconseguir el mes passat durant les eleccions catalanes. Si bé és cert que destaca l'increment que va experimentar el PP a tots tres municipis, els resultats del 9J no van deixar gaires novetats a la comarca.

EL PSC A ESPLUGUES, SENSE RIVAL

A Esplugues, els socialistes van tornar a arrasar en uns comicis. El 9J, en concret, van assolir el 39% dels vots, un punt més que a les catalanes del 12M. Amb tot

el PSC va reeditar la victòria a les europees del 2019 i, a més, va ampliar el percentatge de vots, en passar de poc més del 33% de fa cinc anys al 39% del 9J.

Ara bé, qui va aconseguir augmentar de manera espectacular va ser el PP, que el 9J va créixer 12,5 punts percentuals respecte del 2019. Es va quedar en el 20% dels vots, per davant d'ERC, que fa cinc anys va ser segona força a la ciutat.

Tant els republicans, que anaven enquadrats el 9J a la candidatura Ara Repúbliques, com Junts+, van patir un significat retrocés a Esplugues, ja que tots dos van deixar-se sis punts pel camí en comparació amb el 2019. Això sí, en aquesta ciutat els independentistes van superar Vox, que tot i augmentar en quatre punts va quedar per sota dels sobiranistes. Qui va quedar per sota de la ultradreta van ser tant Podemos com Comuns Sumar, que van obtenir un 4,5% i un 3,7% dels sufragis, respectivament. Sense anar més lluny, el partit de l'agitador d'extrema dreta Alvisé Pérez, s'ha acabat la festa, va quedar-se a 80 vots dels comuns

Una dona diposita la seva papereta en un col·legi electoral d'Esplugues. Foto: Ajuntament d'Esplugues

a Esplugues, amb el 3,2% del total de vots.

BAIXA PARTICIPACIÓ

La jornada, amb tot, va estar marcada per la baixa participació, del voltant del 50% a tots tres municipis. On més van anar a votar va ser a Sant Just Desvern, on el 51,7% dels electors van passar per les urnes, per sobre del 51,3% de Sant Joan i el 48% d'Esplugues.

A Sant Just, la batalla entre PSC i Junts+ va tornar a tenir un pel més d'emoció. El PSC va aca-

bar guanyant, tal com va fer el 12M, i amb un percentatge molt similar, del 27%. Junts+, que representa un espai polític que sempre té opcions en aquest poble, va perdre 13 punts respecte del 2019, però va mantenir la segona posició amb el 20% de les paperetes. A prop hi va quedar el PP, que va créixer 11 punts i va assolir el 16,5% dels vots.

Com a aspecte a destacar, els comuns -que governen amb el PSC al consistori-, van superar a Podem, mentre que Vox va ob-

tenir un discret 5% dels vots. Alvisé, al seu torn, va assolir el 3,1% dels sufragis.

Per acabar, a Sant Joan Despí el PSC va obtenir la victòria amb un 40% dels vots. Va doblar els del segon, el PP, que va créixer 11 punts i va poder superar ERC i Junts+. Vox va precedir els independentistes, mentre que Podem va superar Comuns Sumar per 13 vots. En aquest municipi, el partit d'Alvisé Pérez va aconseguir 439 vots, que es van traduir en un 3,2% del total.

145.371

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/05 al 31/05 del 2024

línia

Demanen reubicar a la ciutat els alumnes de famílies del Barco

» Un grup de professors ho ha reclamat en una carta a l'alcalde
» Els centres i el consistori diuen que van a classe "amb regularitat"

Roger Jiménez
ESPLUGUES

"Exigim la reubicació urgent i permanent propera al mateix centre escolar dels 20 infants de les 38 famílies desallotjades de l'edifici del Barco el passat mes de març". Un grup de docents de diversos centres escolars d'Esplugues han fet arribar una carta amb aquesta demanda a l'alcalde Pilar Díaz, signada per la Comunitat Educativa d'Esplugues. "Hi ha famílies que en només dos mesos ja han canviat de residència temporal fins a vuit vegades", es queixen els docents a la carta, on afegeixen que es tracta de "solucions temporals que trenquen les rutines i l'estabilitat dels alumnes afectats".

"REUBICACIÓ LLUNYANA"

A la mateixa carta, denuncien que els esmentats alumnes han estat "reubicats de manera temporal en hotels i apartaments que queden lluny de les escoles i dels espais de socialització dels infants i adolescents".

"S'està vulnerant el dret bàsic a l'educació, perquè les solucions proposades per l'Ajuntament són temporals i suposen la reubicació constant dels nuclis familiars en altres localitats, fet que dificulta l'accés als centres", asseguren Esther Alquézar, Éric Costa, Marc Curto i José Zafra, quatre del centenar de docents signants de la carta. Tots quatre, que treballen a tres instituts de la població on hi ha un total de 10 alumnes afectats, afegeixen

Docents signants de la carta, davant l'Institut Joanot Martorell. Foto: Línia Tres

que els responsables municipals no han garantit el transport per traslladar-se als centres.

"Una alumna de la meva tutoria, reallotjada actualment a Viladecans, ha faltat diversos dies a classe", comenta Costa. Quatre alumnes del Joanot Martorell estan "absents" tot i la seva presència física, especifica Zafra. "Fins i tot una família desnonada del Barco s'està plantejant tornar al Marroc", afegeix Alquézar, que denuncia amb Zafra "l'expulsió" i "el càstig" que pateixen les famílies. "És una injustícia flagrant", remarca Curto, que vol deixar clara la solidaritat del professorat.

Per la seva banda, els centres educatius asseguren que tots els infants assisteixen a escola "amb regularitat i només han faltat algun dia puntual", remarquen també fonts municipals. A més, des de l'Ajuntament defensen que es manté un "diàleg permanent amb els centres escolars i les famílies", tal com va informar

l'alcalde en el darrer Ple. Tanmateix, tant els quatre professors entrevistats per *Línia Tres* com la directora de l'escola Prat de la Riba, Gemma Cabello, ho posen en dubte. Cabello, en concret, afirma que Zakaria i Maryam, dos alumnes de l'escola afectats pel desallotjament, van faltar a classe quan la seva família estava reallotjada fora del municipi. "Només quan han estat reubicats a Esplugues han tornat a assistir a classe de manera regular", destaca Cabello. La cap d'estudis del mateix centre, Carolina Fernández, afegeix que aquests dos infants, de 5è de Primària, encara tenen seqüeles emocionals.

REALLOTJADES 26 FAMÍLIES

Pilar Díaz, per altra banda, també assegurava en un comunicat publicat el 12 de juny que 26 de les 38 famílies ja havien estat reallotjades de manera permanent, tot i que va evitar especificar on han estat reubicades.

Ciència | Recerca a l'Hospital Sant Joan de Déu

Més d'un centenar d'investigadors van participar en la IV Jornada Científica de l'Institut de Recerca de l'Hospital Sant Joan de Déu, el 23 de maig, on van compartir els resultats de diversos projectes col·laboratius.

L'Ajuntament aposta per uns horaris laborals racionals

FEINA ▶ "Esplugues és pionera en polítiques de reforma horària" afirma l'alcalde, Pilar Díaz, que el 29 de maig va presidir una nova jornada sobre la reforma horària organitzada per l'Ajuntament, que segons els organitzadors tenia com a objectiu "generar espais d'intercanvi de propostes i experiències entre empreses per avançar cap a uns horaris més racionals i similars als estàndards europeus".

L'any 2016 es va crear la Xarxa d'Empreses, Entitats i Comerços per la Reforma Ho-

rària d'Esplugues, una iniciativa innovadora que actualment aplega 165 entitats adherides.

"Volem posar en marxa un grup motor i crear la figura dels ambaixadors de la Xarxa, empreses i organitzacions que aportin el seu coneixement i experiència per col·laborar en l'ampliació de la xarxa i de les bones pràctiques", va assegurar Díaz durant la jornada, que va afegir que es vol oferir assessorament a unes altres empreses per incloure-hi aquestes bones pràctiques laborals.

L'antic portaveu del PP renuncia a l'acta de regidor

Sánchez renuncia com a regidor, després de l'affaire de les factures. Foto: Arxiu

POLÍTICA ▶ Marcos Sánchez, fins fa poques setmanes portaveu municipal del PP, va presentar al darrer Ple la seva renúncia a l'acta de regidor, setmanes després de dimitir com a portaveu del grup popular local i dels càrrecs nacionals al PP per un escàndol relacionat amb unes polèmiques factures del seu grup, presentades el passat mandat.

Segons va fer-se públic aleshores, el regidor hauria estat passant com a despesa del partit factures relatives a llibres infantils, aliments d'alta qualitat

com ara vins, formatges i pernil ibèric, material per a festes o dinars a Llívia o Sallagosa, lluny d'Esplugues, entre altres.

En un comunicat posterior a la dimissió, Sánchez va defensar que tant ell com el seu grup polític havien complert amb el que preveu el Codi de Bon Govern de l'Ajuntament d'Esplugues en tot allò relatiu a les assignacions als partits polítics. Tanmateix, el consistori ha assegurat que estudiaran accions legals i que investigaran les factures del PP per al mandat del 2015-2019.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Aigua regenerada, la clau sostenible per vèncer la sequera

Coincidint amb el Dia Mundial del Medi Ambient, Aigües de Barcelona reafirma la seva aposta per l'aigua regenerada, seguint un model circular, per garantir la resiliència hídrica de l'àrea metropolitana de Barcelona

El 5 de juny, el planeta commemora el Dia Mundial del Medi Ambient, una jornada per promoure la preservació del medi ambient, enguany dedicada a la restauració de la terra, la desertificació i la resiliència a la sequera. Una problemàtica global amb un impacte especial sobre la conca mediterrània, que pateix des de fa anys una escassetat hídrica estructural.

Les projeccions de futur de la mateixa ONU són prou eloqüents i alerten que fins al 40% de les zones terrestres del planeta es troben degradades. A més, a tot el món, els episodis de sequera s'han incrementat un 29% des de l'any 2000; i a l'àrea mediterrània s'alternen llargs períodes de sequera amb episodis de pluges torrencials.

Catalunya també està afectada per aquest escenari. Les estimacions de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) preveuen que el canvi climàtic reduirà un 22% la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. De fet, Catalunya ja ha patit en les darreres dues dècades un total de cinc episodis de sequera, dos dels quals (2007-2008 i la present de 2021-2024) especialment intensos.

Aigua regenerada, solució circular sostenible

En aquest escenari, i per assegurar l'abastament al conjunt de la pobla-

► El riu Llobregat, al seu pas per Sant Joan Despí | Autor: Aigües de Barcelona

ció, cal **transformar el model de gestió del cicle integral de l'aigua**, per tal d'ampliar les fonts d'aprovisionament.

Aigües de Barcelona, referent en la gestió de l'aigua des de fa 157 anys i companyia compromesa amb la sostenibilitat i la lluita contra l'emergència climàtica, fa una **aposta estratègica per impulsar l'aigua regenerada com a solució sostenible i circular per afrontar la situació d'escassetat hídrica estructural al nostre país.**

El 2023, la companyia va regenerar un total de 57,9 hectòmetres cúbics d'aigua. Un recurs per a l'agricultura, la indústria i les ciutats, amb una petjada de carboni que és la meitat respecte de l'aigua dessalinitzada i una despesa energètica tres vegades inferior a la dessalinització.

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

Actualment, la companyia ja està fent arribar un cabal de 1.500 litres/segon d'aigua regenerada des de l'Estació Regeneradora d'Aigua (ERA) del Baix Llobregat aigües amunt del riu Llobregat com a recurs d'aigua prepotable. Tot aquest volum arriba posteriorment a la planta potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí i torna a entrar en el procés de tractament i potabilització abans de subministrar-la a les nostres llars amb total garantia.

Cal tenir present que, en una situació de normalitat, la pràctica totalitat de l'aigua (95%) que consumeix l'àrea metropolitana de Barcelona és super-

ficial o subterrània, i només el 5% prové d'aigua de mar dessalinitzada. Però en el context actual d'estrès hídric, tan sols el 19% del consum correspon a aigua superficial (rius, principalment) i el 23% és aigua subterrània (pous i aqüífers), mentre que l'aigua provinent de dessalinitzadores és el 33% i la regenerada, el 25%.

Inversions per aturar la sequera

La col·laboració públicoprivada i el diàleg són clau per trobar solucions estructurals que ajudin a garantir el futur de l'aigua a l'entorn metropolità. Amb aquest compromís, Aigües de Barcelona està executant un **pla d'inversions coordinat amb l'administració per aprofitar tots els recursos hídrics disponibles, reforçar noves fonts del recurs, com l'aigua regenerada, i augmentar la resiliència de les infraestructures del cicle integral de l'aigua.**

Entre les actuacions contemplades s'inclou la instal·lació ja operativa que connecta l'aigua d'origen subterrani amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu a l'ETAP de Sant Joan Despí.

A la zona del Besòs, la companyia ha culminat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal. L'ampliació de les instal·lacions, juntament amb la construcció de nous pous i la captació i el tractament de l'aigua directament del riu Besòs, multiplicarà per tres la producció d'aigua potable. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total a la regió metropolitana.

A més, al primer trimestre de l'any que ve entrarà en funcionament la nova línia d'osmosi inversa i la nova línia de carbó actiu als pous Estrella de Sant Feliu de Llobregat, que optimitzaran l'aprofitament i milloraran la qualitat de l'aigua procedent de l'aqüífer. També està en marxa la construcció d'un nou camp de pous, per extreure aigua de l'aqüífer del Baix Llobregat.

La innovació, la capacitat tecnològica i la col·laboració són determinants per fer front als desafiaments del canvi climàtic, garantir l'abastament de la regió metropolitana i contribuir a un futur més sostenible per a les persones i el planeta.

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

L'Ajuntament de Barcelona es va comprometre a retirar 11 dels 17 abocadors de Collserola a Nou Barris. Foto: Joanna Chichelnitzky

La conversa, més o menys, es produeix en aquests termes: preguntem a Neus Regada, presidenta de l'Associació de Veïns de Mas Guimbau - Can Castellví, quins són els problemes més importants que hi ha als barris de muntanya de Collserola. Regada repregunta si tenim temps d'escoltar-la, i a continuació comença una llarga enumeració de problemàtiques: la por als incendis, les deixalles al parc, l'ús abusiu de l'espai natural, la manca de transports públics i d'equipaments... "I els senglers dels quals tothom parla?", li preguntem. "Són el menor dels nostres problemes. Hem après a conviure-hi, perquè si els deixes tranquils, et deixen tranquil", respon.

Ivan Patrici, de Collserola sense abocadors i tècnic mediambiental, també podria estar hores relatant els conflictes que té el veïnat de Nou Barris als peus del massís. Són diferents dels de Regada, però la quantitat és igualment notòria: abocaments de brossa descontrolats, problemes de biodiversitat per la sequera, conflictes per l'ús del sol...

A la metròpoli, pràcticament tothom ha trepitjat la serralada de Collserola alguna vegada. Imponent i regnant sobre Barcelona i altres municipis, és fàcil de veure des de molts punts del territori. No obstant això, queda lluny i només és visitada –massivament– els caps de setmana. Queden també lluny, doncs, els problemes que viuen els seus veïns. De fet, la majoria de la població no sap ni tan sols quin organisme governa l'entorn natural.

Es tracta del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, que agrupa la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Generalitat i els ajuntaments del Papiol, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just Desvern, Esplugues, Barcelona, Montcada i Reixac, Cerdanyola i Sant Cugat. Així, una població de tres milions està vinculada amb aquest pulmó verd de 8.000 hectàrees, però cada any passen pel massís fins a cinc milions de persones. Sens dubte, un caldo de cultiu per fer aflorar els conflictes.

EL GRAN PROBLEMA

Els incendis són la bèstia negra de Collserola. Les noves condicions ambientals derivades de la crisi climàtica fan que els anomenats incendis de sisena generació puguin ser una realitat. Segons els Bombers de la Generalitat, si hi ha una temperatura de 30 graus, vents superiors als 30 quilòmetres per hora i una humitat per sota del 30%, Collserola podria cremar en menys de vuit hores.

Així ho confirma el cap de secció de Boscos del Departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, Eloi Beulas, que assenyalava que a Collserola cal distingir dues tipologies d'incendis. "Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no

Collserola: un massís de conflictes

Amb una extensió de 8.000 hectàrees que cada any trepitgen cinc milions de persones, la serralada de Collserola és el gran pulmó verd de l'àrea metropolitana de Barcelona, però també un focus de problemes de convivència entre veïns i visitants i un dels punts més crítics pel que fa al risc d'incendis.

ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat", detalla. Són aquests darrers els incendis que es podrien arribar a descontrolar i "arrasar tot el massís". La forma del terreny, la vegetació o els vents són alguns dels elements que converteixen la zona sud de la serralada en un entorn amb molt més risc.

En aquest sentit, encara que es va començar a dissenyar el 2010, va ser el 2021 quan les autoritats que governen el massís van aprovar el

pla de protecció del parc, el PEPNat, que disposa d'una sèrie de mesures per lluitar contra els incendis.

Malgrat tot, els veïns no estan tranquils, i en certa manera tenen raó per no estar-ho. Regada afirma que "la seguretat al barri és insuficient, perquè en cas d'incendi no en sortiria ningú viu". Alhora, denuncia que manquen franges per protegir les urbanitzacions i camins perquè els bombers puguin desplaçar-se si hi ha un incendi. "No hi ha inversions", assegura.

El pressupost de Collserola se situa en els 6,4 milions d'euros, una quantitat que des de l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona consideren insuficient. Així mateix, els organismes de l'òrbita municipal assenyalen que l'infrafinançament és responsabilitat de la Generalitat, que certament es va comprometre a invertir un milió d'euros extra al parc per la situació de sequera i el risc d'incendis. Finalment, la quantitat no es va poder destinar al massís perquè no es

van aprovar els últims pressupostos de la Generalitat liderada pel president Pere Aragonès.

En aquesta línia, Beulas alerta que, "tot i que en els darrers anys s'han fet franges, són insuficients". Ho confirmava el cap de l'Oficina de Prevenció d'Incendis Forestals i Desenvolupament Agrari de la Diputació de Barcelona, Jaume Minguell, quan el passat 16 de maig deia que a la metròpoli "tenim el bosc a la porta de casa i, per tant, tenim el foc a la porta".

El serial dels militars

● Si s'aixeca una pedra, a Collserola surt un problema. Aquest podria ser el lema d'aquest massís pel qual, cada any, passen cinc milions de visitants. N'és una prova tota la polèmica que els militars de l'exèrcit espanyol fa anys que generen entre el veïnat del parc. Militars a Collserola? No ens hem equivocat: el massís és utilitzat pels soldats de la caserna del Bruc per fer-hi entrenaments.

La qüestió va destapar-se fa més d'una dècada quan el Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat (CASC) afirmava el següent en un article: "A Coll-

militars o no era del Ministeri de Defensa, i afegia que l'Ajuntament de Barcelona havia fet una petició per posar-hi fi. Tanmateix, reconeixia que no es podia prohibir que els militars, per exemple, "com qualsevol ciutadà normal", hi anessin a córrer.

El desembre de l'any 2016, el Consorci del Parc de Collserola hi va prohibir les pràctiques militars que incloguessin "la utilització o exhibició" d'armes. A més, les activitats dutes a terme pels militars s'havien de desenvolupar a una distància superior als 500 metres respecte dels centres

El 2011 es va denunciar la presència de militars armats a Collserola i el 2016 es va prohibir que hi fessin exercicis d'entrenament amb armes

serola podem trobar espècies d'animals més perilloses que els porcs senglars: els militars". Es referien a la divisió de muntanya de l'exèrcit que s'entrenava als boscos d'Esplugues de Llobregat, Sant Cugat del Vallès i Vallvidrera.

Aquell 2011, les mocions de censura presentades en ajuntaments contra l'activitat militar al parc van anar caient en cascada, impulsades, en gran part, per la CUP. Les mocions es van aprovar a Molins de Rei per unanimitat, a Sant Cugat, a Esplugues, a Cerdanyola i a Barcelona. L'aleshores regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Joan Puigdollers, afirmava que la postestat per decidir si es feien marxés

educatius. Aquell mateix any, el Ministeri de Defensa va presentar un recurs contra la decisió del Consorci i, en un comunicat, va assegurar que mantindria les activitats a Collserola.

D'ençà d'aleshores, cada poc temps, tot i la prohibició, la polèmica torna a sorgir. El 2018 es va denunciar la presència de militars armats a pocs metres de l'escola els Xiprers en horari lectiu, i un any més tard un grup de soldats va ser fotografiat passejant amb armes per la serrallada. L'últim capítol del serial es va produir l'any passat, quan uns veïns de Vallvidrera es van topar amb una dotzena de militars que portaven armes a la font de l'Espinagosa.

La situació és preocupant, i encara ho és més en el context de sequera que travessa Catalunya i que fa augmentar el risc d'incendis d'uns boscos molt debilitats. Segons indiquen des del projecte De-BosCat del centre d'investigació CREAM, la sequera ha fet que els boscos estiguin molt més debils. "L'estrès hídric dels últims anys ha fet que alguns arbres hagin perdut les seves fulles", diu la responsable del projecte, Mireia Banqué. "Aquest debilitament augmenta la vulnerabilitat i facilita l'entrada de plagues", lamenta.

CONFLICTES D'USOS

"Al parc s'hi fa de tot", es queixa Regada. "Curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control", apunta. Certament, la utilització intensiva de Collserola genera conflictes. La veïna explica, per exemple, que a l'estany de Vallvidrera, encara que està prohibit fer-ho, hi ha gent que hi banya el gos. Per això demana que "s'apliqui la llei i es posin multes".

És el que ha passat en el cas de les bicicletes de muntanya que circulaven per camins i corriols dins del parc. Actualment, les diferents ordenances dels municipis

del Consorci sancionen qualsevol persona que practiqui aquesta modalitat esportiva. Joaquim Vilaplana, el president de la Federació Catalana de Ciclisme, explica que les multes ascendeixen als 250 euros i lamenta la criminalització que s'ha fet dels ciclistes. "És cert que al col·lectiu hi ha irresponsables que fan descens extrem, però no són majoria", diu.

Avui dia, la Federació està en converses amb el Consorci per mirar de crear una taula de diàleg per despenalitzar la bici de muntanya a Collserola. "No ens sembla bé la tolerància zero i creiem que cal fer un estudi de quins corriols i camins realment estan en perill si hi passen bicis", argumenta. Des del seu punt de vista, en aquesta matèria "s'ha cedit davant dels grups ecologistes quan no hi ha evidències científiques que indiquin que les bicicletes deterioren els camins més que les pluges".

Les veus crítiques amb els ciclistes, però, són freqüents. Regada diu que "estan trencant el parc", i l'estiu passat el síndic de greuges de Barcelona lamentava que, tot i les prohibicions, els ciclistes seguien incomplint la llei.

Més enllà del conflicte de les bicicletes, que desperta passions i debats, el parc té altres usos que

"Al parc s'hi fa de tot: curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control"

"Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat"

"Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat"

no generen cap mena de discussió. El mes de maig, Patrici va denunciar els abocaments de brossa constants que pateixen les zones de Nou Barris properes al parc. El diari *Línia* va poder visitar diversos abocadors de la mà de Patrici i va comprovar que no es tracta d'un problema aïllat. De fet, hi ha brossa que té més de 60 anys, com ara material de construcció o productes mèdics de mitjans del segle XX. Alhora, en alguns d'aquests abocadors hi ha, des de fa anys, cotxes i motociclistes abandonats.

En aquest cas, la història va donar un tomb quan la pressió veïnal va fer que, recentment, l'Ajuntament de Barcelona es comprometés a eliminar 11 dels 17 abocadors que hi ha. "Els que no es poden netejar són de propietat privada", explica Patrici, que lamenta que el consistori trigués tant a actuar i que només hagi recollit la brossa més visible.

MÉS I MÉS PROBLEMES

Semblaria que la cosa acaba aquí, però podríem continuar enumerant problemes. Regada esmenta, sobretot, els que tenen a veure amb la mobilitat. "No s'ha invertit en infraestructures, i per la carretera hi passen milers de cotxes",

afirma tot referint-se a l'Arrabassada, una de les carreteres més perilloses de tota Catalunya. "Baixar a Barcelona et pot costar una hora en un tram que pots fer en sis minuts", afegix.

Si parlem de transports públics, la qüestió no millora, ja que "els autobusos passen cada 45 minuts o una hora i vint en el pitjor dels casos", diu Regada. "Fa anys que demanem les mateixes coses, però com que som cinc o sis barris que tenen 4.000 persones, som pocs vots", lamenta. L'únic moment en què els fan cas, considera, és quan un polític va a visitar-los. "Els alcaldes es queden a quadres, perquè hi ha zones urbanes sense asfaltar", sentència.

Patrici també lamenta que a la zona on viu hi hagi una manca de manteniment de la qual responsabilitza la Fundació Privada de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. "És propietària de molts terrenys a Collserola dels quals no se'n cuida, i això genera, per exemple, la vandalització de la Font de Santa Eulàlia", conclou.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Una veïna de Sant Joan, la Cati, va guanyar a principis de mes 15.000 euros en la loteria, publica *La Bústia*. La dona no havia pogut pagar el dècim, però el Luis, propietari de l'administració 'La Bruja Gitana' de Sant Andreu de la Barca, li va passar per WhatsApp i, després de pagar-lo, la Cati ha cobrat el premi.

Presó permanent per a la dona que va matar la seva filla Yaiza

» «S'ha fet justícia, però la justícia mai ens tornarà la Yaiza», diu el pare

» L'acusada nega que matés la nena per fer mal a la seva exparella

TRIBUNALS ▶ L'Audiència de Barcelona condemna a presó permanent revisable a Cristina R. E., la dona que el 2021 va matar la Yaiza, la seva filla de 4 anys, a Sant Joan Despí. El jurat popular dictamina per unanimitat que la dona és culpable d'un delictes d'assassinat amb traïdoria a una menor de 16 anys, fet que comporta la pena més gran possible. Aquesta sentència ha estat ben rebuda pel pare de la nena, el Sergio, que en una carta enviada als mitjans poc després de fer-se pública la decisió judicial agràia tant al magistrat com al jurat haver acudit al judici "dia a dia a escoltar una història de pura maldat", assegura. I és que el magistrat no ha tingut en compte l'atenuant de col·laboració amb la justícia que va admetre el jurat, i fins i tot ha instat a obrir un procediment contra la dona per maltractar psicològicament al pare de la nena i exparella seva, el Sergio.

Aquest procediment, tanmateix, haurà de seguir-se als jutjats de Sant Feliu. Tal com recull la sentència, ha quedat acreditada "la intenció de l'acusada de causar el màxim dany psicològic possible al pare de la menor, no només matant-la, sinó culpabilitzant-lo de la mort de la menor i de la seva pròpia". També hi consta que "matant la nena, l'acusada s'assegurava que causava un dany psicològic irreversible al pare del que ni podria haver-se defensat ni podria recuperar-se, donant el cop més dur que es pot donar a qualsevol persona, posant fi a la vida de la seva filla".

Monument a Sant Boi en record de la Yaiza. Foto: Ajuntament

Per tot plegat, el pare de la nena considera que "s'ha fet justícia, tot i que la justícia mai ens tornarà la Yaiza", afegeix.

L'ACUSADA HO NEGA

Durant les sessions del judici l'acusada va negar que matés la seva filla per fer mal al pare. De fet, va acusar el pare de la Yaiza d'haver tingut una actitud "molt possessiva" amb la nena des que va néixer. Durant les sessions del judici també es van llegir les quatre cartes que l'acusada va deixar escrites abans d'intentar suïcidar-se. Una d'elles era per al Sergio, la seva exparella: "Aquí tens el que et mereixes. Has fet que em llevi la vida i ploraràs també la mort de la teva filla".

Tanmateix, l'acusada va reconèixer que lamentava haver matat la nena. "Clar que me'n penedeixo". L'acusada va finalitzar la seva declaració plorant i lamentant que no ha pogut fer el dol per la mort de la Yaiza. "No em crec allò que vaig fer", va assegurar, alhora que va reconèixer que somia sistemàticament amb la seva filla.

PREPARACIÓ DEL CRIM

En canvi, la sentència té en compte que la dona va preparar amb "meticulositat" durant mesos el crim, sense tenir cap antecedent psiquiàtric. A més, els dies anteriors i el mateix dia del crim va mantenir una actitud normal. Quan ja havia matat la seva filla va enviar correus electrònics, va avisar a la feina i a l'escola que ella i la seva filla no hi anirien i va treure a passejar el gos.

Sigui com sigui, a la seva carta el Sergio agràeix també el testimoni de l'àvia materna, Conchi, que va reconèixer durant el judici que la seva filla, l'acusada, és "manipuladora, narcisista i egocèntrica". Al text, el Sergio confessa que les últimes setmanes, amb el judici a l'Audiència, "han estat molt dures" i que ha deixat "una mica de banda" la promesa de tirar endavant que va fer a la seva filla al cementiri. "Durant molt de temps vaig seguir somiant que un dia obriria els ulls i et tornaria a veure com si tot plegat hagués estat un malson", prossegueix el pare, que recorda que la nena aviat hagués fet vuit anys.

Homenatgen els deportats de la comarca als camps nazis

MEMÒRIA ▶ El parc de Torreblanca va acollir a mitjans del mes de maig un homenatge als veïns del Baix Llobregat que van ser deportats als camps de concentració nazis durant la Segona Guerra Mundial.

En total en van ser 102, que van ser recordats el 16 de maig amb un acte que va tenir com a protagonistes a prop d'un centenar de joves de l'institut Martí Dot i del col·legi Mare de Déu de la Mercè de Sant Feliu. De fet, la mateixa Escola de Música de Sant Feliu va ser l'encarregada

de posar música a l'acte, amb l'*Himne de Riego*, himne de la Segona República, que va donar pas a l'acte institucional, en el qual van participar consellers i membres de la societat civil de la comarca. En els parlaments, la consellera comarcal de Cultura i Memòria Democràtica, Lúcia Muñoz, va posar l'accent en la participació dels joves en actes com aquest. "Apliqueu i traslladeu els valors de llibertat, igualtat i fraternitat, i de respecte i amor que els nostres avis i àvies van defensar", va dir-los Muñoz.

Andrea Guasch triomfa de nou a 'Tu cara me suena'

Guasch i Vázquez, al programa 'Tu cara me suena'. Foto: Atresmedia

FAMOSOS ▶ La cantant, actriu i ballarina de Sant Joan Despí Andrea Guasch va tornar a participar al programa d'Antena 3 *Tu cara me suena*, on va guanyar recentment la gala en la qual va acompanyar Raoul Vázquez, amb qui va imitar a Guittarricadela Fuente i Natalia Lanza cantant l'emotiva cançó *Nana triste*.

La seva compenetració a sobre de l'escenari els va suposar endur-se la victòria. Guasch, de fet, ja havia guanyat la desena temporada del programa l'any passat.

Guasch és una cara habitual del programa i de l'escena televisiva nacional. Ha aparegut els últims anys a sèries d'èxit com *Cuéntame cómo pasó*, *El comisario*, *Hospital Central* o *Sin tetas no hay paraíso*.

En la seva adolescència va formar part de l'univers de Disney, canal on va presentar alguns programes de dansa. Sense anar més lluny, Guasch va aconseguir la nota de 'Merit' o notable a l'examen final del nivell 'Intermediat' de la Royal Academy of Dance de Londres.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

CORPUS 2024

ALLÀ ON ENS NECESSITEN,
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

Protesten contra un projecte urbanístic a la vall de Sant Just

» Més de 200 persones es manifesten per “salvar l’entorn natural”
» L’Ajuntament diu que vol “recuperar” la riera amb un parc fluvial

ECOLOGISME ▶ “Ara o mai, salvem la vall”. Amb aquest lema i davant la pròxima aprovació del pla urbanístic del sector de la Bonaigua, que impulsa la construcció de 160 habitatges al voltant de la riera de Sant Just, la Plataforma Cívica en Defensa de la Vall va organitzar el 26 de maig una manifestació que va aplegar més de 200 persones.

Segons la plataforma veïnal el projecte “amença de malmetre l’entorn natural de la riera i anul·lar la seva funció de connector ecològic”.

Capçalera de la protesta, que va acabar davant l’Ajuntament. Foto: Línia Tres

PRESSIÓ URBANA

“Defensem la biodiversitat en plena emergència climàtica i ens oposem al creixement desmesurat amb la promoció d’habitatges de luxe, que provoca l’expulsió dels habitants del municipi”, manifestava durant la protesta el professor emèrit d’Ecologia de la Universitat de Bar-

celona i veí de Sant Just, Narcís Prat, que recordava com la pressió veïnal va aconseguir la declaració del Parc Natural de Collserola, l’any 2010, fet decisiu per aturar la construcció de 1.300 habitatges en aquesta zona de l’actual espai natural, dins del terme municipal de Sant Just.

Per la seva banda, l’alcalde Joan Basagañas argumenta que l’actual pla ha reduït un 30% l’edificabilitat prevista inicialment i no contempla edificar a l’espai de la Bòbila, als límits del Parc. El nou projecte també vol “recuperar l’antiga riera amb un parc fluvial”, afegeix Basagañas.

Imatge del bloc. Foto: Ajuntament

Un bloc de pisos socials, finalista dels premis FAD

ARQUITECTURA ▶ L’edifici de 30 habitatges de protecció oficial ubicat al número 7 del carrer Carolina Catasús, al barri de Mas Lluí, és un dels vuit projectes finalistes dels Premis FAD d’Arquitectura i Interiorisme.

El disseny de la construcció ha obtingut una qualificació energètica A perquè, segons fonts municipals, “pretén la reducció de la despesa energètica, la flexibilització dels espais, la pers-

pectiva de gènere i la forta vinculació amb el paisatge urbà”.

L’edifici compta amb un atri central, que actua com a mecanisme de regulació tèrmica, i un sistema de ventilació creuada, que permet reduir la demanda energètica. El projecte guanyador entre un total de 341 obres arquitectòniques va ser, finalment, una casa del barri de Sarrrià, a Barcelona, del despatx sabadellenc HARquitectes.

Energia | Aposta municipal per les renovables

El mes de març, l’Ajuntament va contractar amb Barcelona Energia, comercialitzadora d’electricitat renovable de l’Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i pionera en un model energètic 100% sostenible.

El celler de Can Mata, nou eix del turisme de proximitat

TURISME ▶ El celler de Can Mata esdevindrà un punt d’informació turística, segons fonts municipals. La intenció d’aquesta iniciativa és promoure el turisme de proximitat, amb la recomanació de productes i productors locals, especialment els vins amb Denominació d’Origen (DO) Penedès, regió vitivinícola amb la qual l’esmentat celler manté una estreta relació des de fa 25 anys.

“La finalitat del punt turístic serà la d’oferir recomanacions més personalitzades i directes

que les que pot proposar una oficina de turisme qualsevol”, remarcava al respecte la copropietària del celler, Astrid Goldstein, en una entrevista concedida a *Ràdio Desvern* el passat dia 4 de juny.

A més, “un punt d’informació turística implica estar en contacte constant amb els visitants, tant si són locals com forans”, afegia a la mateixa entrevista Goldstein, que va destacar el desenvolupament del turisme enogastronòmic com a alternativa al tradicional.

Aprovat el polèmic pla del pavelló esportiu de Mas Lluí

Espai on està previst ubicar el pavelló, al límit del nucli urbà. Foto: Línia Tres

EQUIPAMENTS ▶ Al Ple municipal del 30 de maig es va votar l’aprovació definitiva del projecte de construcció d’un nou pavelló esportiu en un espai al peu de la serra de Collserola i al límit del barri de Mas Lluí. El projecte té el suport del PSC i En Comú, mentre que la resta de grups han votat en contra o s’han abstingut.

UBICACIÓ POLÈMICA

Arran dels primers moviments per fer el nou pavelló, el mes de setembre va néixer la plataforma veïnal No al monstre de Mas

Lluí, que considera que la ubicació no és la més idònia perquè “afectarà la mobilitat a la zona i el medi ambient”. En el mateix sentit, l’Associació de Veïns de Mas Lluí va fer una enquesta entre el veïnat, que el considera com a “negatiu o molt negatiu”.

Per la seva banda, l’Ajuntament hi argumenta a favor, dient que el pavelló esportiu donarà resposta a les necessitats d’espai dels clubs locals, donarà servei al futur institut escola del barri i habilitarà un aparcament contigu per a cent vehicles.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

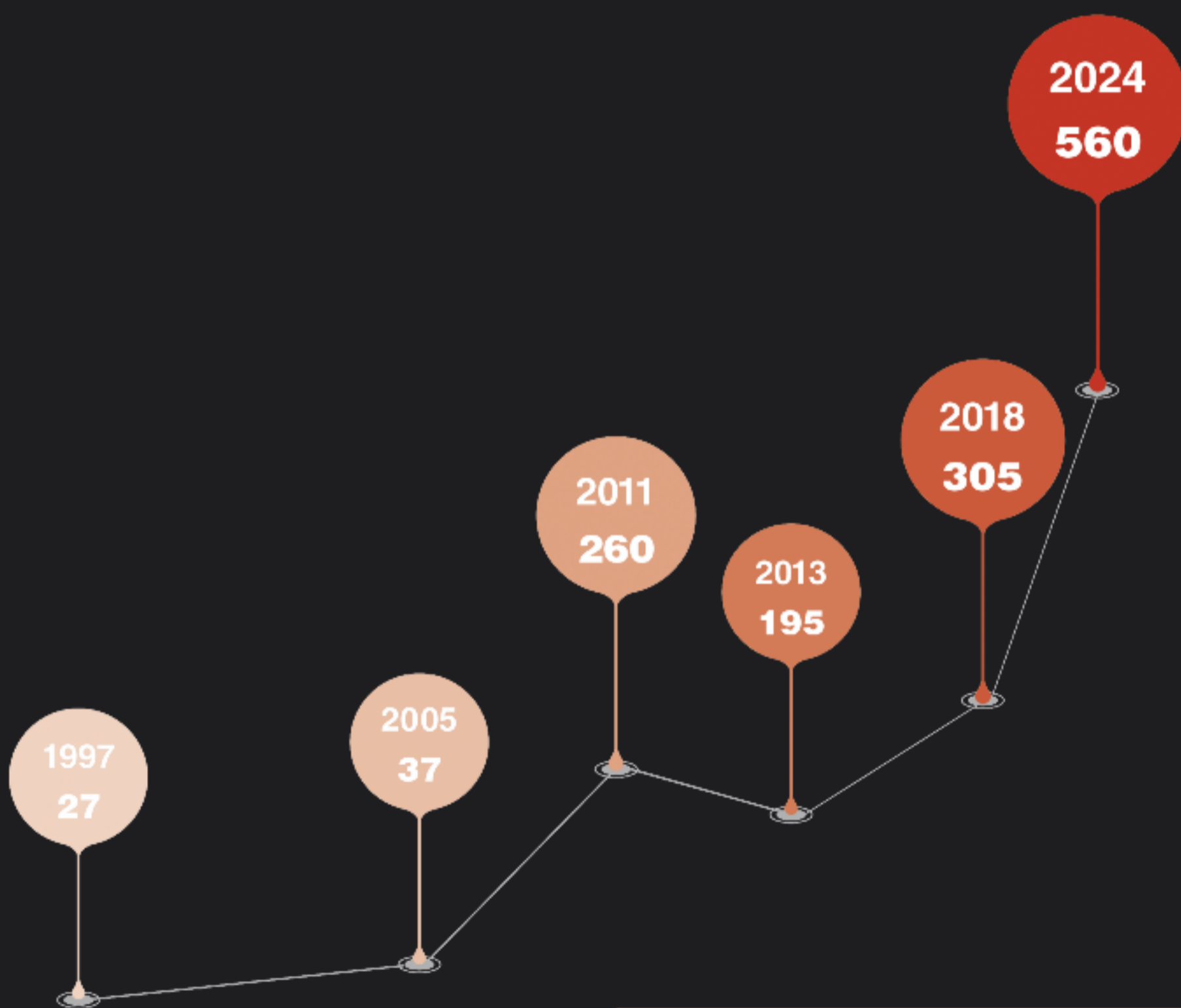

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

El 15 de juny l'Ateneu de Sant Just va organitzar un mercat de segona mà i artesania, on hi havia parades d'artesania local amb joieria, confecció, roba i complements, així com mobiliari i roba de segona mà.

Música en viu a les terrasses de Sant Just durant l'estiu

SANT JUST ▶ Els mesos de juny i juliol es podrà gaudir de música en directe a les terrasses de diversos bars i restaurants de Sant Just Desvern. Es tracta d'un projecte pilot municipal de concerts acústics de petit format, organitzat pel Servei de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Sant Just.

Les actuacions, depenent de la disponibilitat de l'establiment, tindran lloc entre setmana o durant el cap de setmana i seran en horari de migdia, per amenitzar els vermutos, o a les tardes i els vespres, "per gaudir del bon temps de les nits d'estiu", proposen des del consistori, que també assegura que la música durarà com a màxim fins a les 11 de la nit, "per afavorir el descans del veïnat".

MÚSICA A TOTS ELS BARRIS

La programació d'actuacions en directe prevista s'estendrà a les terrasses de les diferents zones de la població santjustenca, des del Barri Sud i el Barri Centre

Diversos artistes amenitzaran les nits d'estiu. Foto: Ajuntament de Sant Just

fins al Barri Nord i el barri de Mas Lluí.

Durant el mes de juny, la ciutadania de Sant Just i de les poblacions veïnes de la comarca ja pot gaudir de la música en viu al Trini's Café Bistró, al bar La Nata, al restaurant Espai 14, així com a la Casona de Sant Just, a l'Antiga Granja Carbonell

i al Mile Monkey Burguer, sis terrasses que mantindran l'oferta el mes de juliol.

Tant el Servei de Promoció Econòmica com la regidoria de Cultura de l'Ajuntament esperen que la música en viu tingui una bona acollida entre la població i que aquesta tingui continuïtat els pròxims estius.

Esplugues impulsa el 'mixt' de mercats i grans superfícies

ESPLUGUES ▶ El darrer ple d'Esplugues, celebrat el mes de maig, va aprovar la renovació de l'ordenança dels mercats municipals de Can Vidalet i la Plana, amb el suport dels grups del PSC, En Comú i la regidora no adscrita, Sara Forgas.

Amb aquesta decisió, aprovada per majoria absoluta, es ratifica el compromís de l'Ajuntament "amb la millora dels serveis municipals i en l'atenció de les necessitats de la ciutadania", segons asseguren fonts municipals.

En aquest sentit, el Consistori espluguès continua apostant per un model comercial consolidat a les ciutats metropolitanas, consistent en la coexistència del mercat tradicional amb una gran superfície comercial.

Aquest model mixt "suma sinergies dels paradistes tradicionals especialitzats i amb un alt nivell qualitatiu, amb el del gran supermercat amb una oferta comercial més global que respon a les necessitats dels consumidors", segons detallen les mateixes fonts del consistori.

Vista parcial del mercat de Can Vidalet. Foto: Ajuntament d'Esplugues

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Els ajuts de Panteres Grogues

» El club esportiu LGTBI+ té beques per a persones trans* i no binàries, i víctimes de violència de gènere
 » “No totes les instal·lacions gestionen bé la distribució dels vestidors”, diu Del Popolo, vicepresidenta

Toni Delgado
BARCELONA

Martina Del Popolo (Catània, Sicília, Itàlia, 1989) és endreçada en el seu discurs i explica de manera entenedora detalls molt complexos. Té una mirada àmplia i sempre ha fet recerca i ha estudiat la diversitat i la perspectiva de gènere a Humanitats. Quan va aterrar a Barcelona per començar el doctorat en Cultures Medievals a la UB -ja l'ha acabat i també és doctora en Ciències Històriques per la Universitat di San Marino-, va buscar un lloc on jugar a bon nivell a voleibol. Com a persona del col·lectiu LGTBI+, volia fer-ho “d'una manera més segura” i a Google va trobar Panteres Grogues. Ara és la vicepresidenta d'aquest club esportiu i cultural LGTBI+ ubicat a l'Eixample barceloní.

Del Popolo anuncia amb orgull que Panteres Grogues ja té un programa de beques per a persones trans* i no binàries, i un altre per a qui hagi estat víctima de violència de gènere. Les beques cobreixen totes les despeses -matrícula i mensualitats- durant un any de l'activitat esportiva, cultural o de benestar que les persones becades trïin fer a l'entitat. Per optar a aquests ajuts cal escriure a info@panteresgrogues.org o trucar al telèfon 93 678 22 54.

“La qüestió trans* i la identitat de gènere tenen un component molt complex en l'esport, que comença amb un problema logístic, perquè no totes les instal·lacions gestionen bé la dis-

Algunes futbolistes del club esportiu i cultural eixamplen ajunten les seves mans. Foto: Panteres Grogues

tribució dels vestidors”, planteja Del Popolo, que reconeix que és un debat que hi ha als clubs

“No hem trobat una solució que sigui perfecta per a totes les sensibilitats”, afegeix. Parla d'una problemàtica real i sovint massa silenciada o, directament, no contemplada. “A la base hi ha un problema de relació amb el teu cos i hem d'entendre que aquest col·lectiu necessita més protecció que altres. Per exemple, no totes les persones accepten que s'utilitzin els vestidors en funció del gènere sentit i no del sexe biològic”, exposa la italiana.

DOS PROBLEMES

Segons l'entrevistada, hi ha dos problemes: la gestió de la instal·lació i el desconeixement de la societat sobre les diversitats de gènere. Quina podria ser la

solució per encabir totes aquestes realitats als vestidors, on normalment les dutxes són obertes? “El punt de partida seria la instal·lació de vestidors individuals per a aquelles persones que no se sentin còmodes compartint l'espai amb altres perquè potser estan en procés de transició o per altres motius. I vull englobar qualsevol persona, perquè n'hi ha moltes que no se senten bé amb tot obert. Hi ha diversitat corporal, funcional... A més dels vestidors individuals, es podria oferir un espai agènere, on qualsevol persona pugui entrar independentment del seu gènere o sexe biològic”, desenvolupa.

Les altres beques de Panteres Grogues estan destinades a víctimes de violència de gènere, que necessiten “un entorn su-

persegur”. “Hem pensat que com a club hem d'oferir un espai d'aquest tipus també per a qui no formi part del col·lectiu LGTBI+”, destaca.

“UN ALTRE CAMÍ”

Està en contacte amb una associació de víctimes de violència de gènere de la qual va ser voluntària. Allà va detectar que una víctima de violència d'aquest tipus no sol plantejar-se tornar o iniciar-se en l'esport perquè és un món que pot arribar a ser “força hostil i masculista”. Així que des de Panteres Grogues volen mostrar que hi ha “un altre camí” per apropar-se a l'esport, perquè “no tot és competició, homofòbia, transfòbia, misogínia...”. Han volgut oferir aquesta ajuda econòmica perquè “no es pot negar que a aquestes persones els resulta complicat

aconseguir una feina que contempli les seves competències i qualificacions”.

En aquest 2024 Panteres Grogues s'ha proposat augmentar la representació de diversitat del col·lectiu a l'entitat perquè, “com passa a Europa”, les entitats i els clubs esportius LGTBI+ tenen una base social molt masculina i d'homes cis gais [homes que han nascut i se senten homes]. “Moltes sòcies nostres són dones cis-hetero que troben en Panteres Grogues un lloc on fer activitats lliurement”, amplia.

AMB UN ASTERISC

Les persones trans* i les no binàries es defineixen com a trans*, així, amb un asterisc. Trans* és el concepte que representa les persones que s'identifiquen amb un gènere que no és el mateix que el que han nascut. Mentre que les persones trans binàries són nois i noies trans que neixen amb un cos i un sexe i després se'n senten d'un altre.

“Les persones trans* no binàries, per tant, no es defineixen amb les categories de gènere que la societat ha construït al llarg del temps, el d'homes i dones”, concreta.

El gènere no binari (nb) és un concepte paraigua que engloba moltes realitats del món trans*. És una identitat de gènere d'una persona que entén la identitat com un món de possibilitats entre els extrems (coneguts com a home i dona). La seva identitat està determinada d'una manera que s'escapa de la doble possibilitat que socialment s'ha establert (home-dona).

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Netzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

No t'ho perdís

Foto: Sala Montjuïc

Sala Montjuïc

Aquest mes de juny comença una nova edició de Sala Montjuïc, amb projeccions de cinema a la fresca al Castell de Montjuïc de Barcelona. Les entrades ja estan a la venda i entre els films més destacats hi ha *La casa en flames*, *Barbie* i *Oppenheimer*, entre altres pel·lícules clàssiques com *Billy Eliot*, *Regreso al futuro* o *El resplandor*. La primera projecció es farà el 28 de juny i l'última el 2 d'agost, quan clourà aquest cicle de cinema amb un film sorpresa. En concret, enguany hi haurà una quinzena de projeccions que, com sempre, aplegaran centenars de persones en aquest emblemàtic espai.

Famosos

La cantant Aitana Ocaña (Sant Climent de Llobregat, 1999) ha guanyat dos guardons en la primera edició dels Premis Nacionals de Música.

En concret, s'ha emportat el premi a la Millor cançó de música electrònica per *Los Ángeles* i el premi *ex aequo* a la Millor cançó de música urbana per *Miamor*, amb Rels B. Es tracta de dos reconeixements destacats que mostren la versatilitat de l'artista en diferents gèneres musicals i que permeten a la cantant ampliar el seu palmarès. Cal recordar que Aitana va saltar a la fama en participar a *Operación Triunfo* i que, després d'això, va començar a despuntar amb cançons que molt aviat sonaven arreu del món. Destaca per haver col·laborat amb artistes com Sebastian Yatra, Morat o Cali y el Dandee, per fer cinema i televisió i també per tenir diversos guardons, com els dels 40 Music Awards.

La fitxa

QUI ÉS?

A I T A N A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una reconeguda cantant

Les seves cançons fa temps que sonen arreu del món

QUÈ HA FET?

Ha rebut dos nous guardons

Ho ha fet en la primera edició dels Premis Nacionals de Música

A LES XARXES...

Felicitations pels reconeixements

Els fans li donen l'enhorabona per ampliar el seu palmarès

Llibres

Vorera de mar
Bernat Salvà

El periodista Bernat Salvà ha publicat aquesta crònica del viatge a peu que va fer per la seva Mallorca natal durant 22 dies. Es tracta d'un projecte personal que el va portar a recórrer més de 500 quilòmetres en quinze etapes. Gràcies a la travessa, redescobreix l'illa i ho aprofita per conèixer personalitats i l'ombra de personatges històrics.

Teatre

El tigre
Ramon Madaula

Aquesta obra explica la història d'un conegut *coach* motivacional que ajuda gent en la seva recerca de la felicitat. Amb tot, quan els esdeveniments fatídics irrompen en la seva vida, no sap com aplicar-se ell mateix els consells que amb tanta convicció recomanava a la resta de la gent. Es pot veure a l'Espai Texas de Barcelona fins al 22 de juny.

Música

El país de les flors
Biel Martí

Aquest és el treball més ambiciós del cantautor barceloní, després de publicar dos àlbums durant el 2023. El disc beu del folk i de la música d'arrel americana, amb tonalitats més properes al rock i al pop. En les tretze cançons de l'àlbum predominen les guitarres elèctriques, els violins i la bateria, i les lletres reflexives i senzilles a la vegada.

Pelis i sèries

Ombres del passat
Adam Cooper

Com a part d'un tractament contra l'Alzheimer, un exdetectiu d'homicidis intenta tornar a investigar pel seu compte l'espantós assassinat d'un professor universitari. Lluitant per recuperar la memòria, descobreix tota una xarxa de contradiccions i secrets que faran que la seva vida canviï per sempre. El protagonista és Russell Crowe.

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

La recepta més efectiva per a l'estiu

Foto: Freepik

📍 NUTRICIÓ

L'aigua és la millor recepta per a l'estiu, i no només la de les piscines. Poder refrescar-se és vital, però quan pugen les temperatures, l'aigua és necessària per a una cosa encara més important: mantenir-se hidratat. Tot i que sembla una obvietat, cal tenir-ho en compte, perquè les persones tenim una resistència tan gran a la manca d'aigua, a causa de les nostres èpoques d'escassetat de fa mil·lennis, que no sentim set fins que ja estem deshidratats.

El primer pas és beure aigua regularment, fins i tot si no en sentim la necessitat. Una bona manera d'aconseguir-ho és aprofitar altres fonts d'aigua com les fruites i verdures fresques, la llet i el iogurt, el te i el cafè, els suc, batuts, refrescos... I menjar moltes amanides, sopes fredes, gaspatxos... No cal dir que els productes de temporada són una garantia de salut.

Alhora, l'aigua també és el millor tractament de bellesa possible. La deshidratació afecta directament la nostra pell i aquesta és una altra bona raó per beure suficient i seguir una dieta adequada. Però les temperatures elevades sovint exigeixen, a més, hidratar diàriament la pell del rostre i del cos amb cosmètics –tan naturals com sigui possible– que satisfacin la set de la pell.

Les claus.....

SET

Per raons d'origen evolutiu, les persones som tan resistents a la set que podem deshidratar-nos

HIDRATACIÓ

A l'estiu és necessari beure aigua prou sovint, encara que no en tinguem ganes

DIETA

Cal incloure a la dieta plats rics en aigua, com sopes fredes, amanides o gaspatxos

BELLESA

La pell es veu afectada especialment a l'estiu i s'ha de mantenir hidratada regularment

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (30x60x10)

33€ Set d'oures (15 persones)

20€ Tenda de hivernacle (4 x 6 metres)

* Depèn de l'aportació (50€ i 100€). Per més informació: www.cruzroja.es o al 900 104 971. Els recursos són limitats i poden canviar sense previ avís. Els recursos són limitats i poden canviar sense previ avís. Els recursos són limitats i poden canviar sense previ avís.

SISTEMA DE SALUT DE CATALUNYA

LA TEVA SALUT EN LES MANS QUE TENEN CURA DE TOTHOM

Més informació

per obtenir més

/Salut

Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant